

EÖRSI ISTÁN:**Katicabogaramról**

*Katicabogaramnak
csupán hat pöttye van,
reggeli rózsalevélen
napozik gondtalan.*

*Arra jár néhány társa,
hétpöttös katicák,
ugratják majd gyalázzák
egy délelőttön át.*

*„Csúnya vagy!” – mondják –,
„Kripli!” –*

„Elfajzott!” – „Idegen!”

*Ő meg örül a napnak,
s hogy olyan, amilyen.*

Cowboy-történet*

*Istállós Jóska titka
pofonegyszerű volt:
a tejet titokban itta,
s a hiányért mást okolt.*

*A tehenesnép utálta
úgy is, mint Fő-Fejöt –
saját veszett kutya
marta meg végül őt.*

*Vérét mindenki látta,
hogy lilás-fekete –
a szörnyű harapásba
a kutya halt bele.*

* A cowboy szó magyarul tehenesfiút jelent.

Fordított világ

*Suszter borotvál engem,
borbély kalapál a cipőmben,
légysültemet megettem,
a szakácsot belesütöttem.*

*A fogorvost kihúztam,
mert szörnyen lüktetett,
a hegyre szelet fújtam
s nagyapám született!*

A lusta légy

*Egy pókhálóban boldogan
lüktet a légy szíve:
kényelmes függőágya van
s nem kell repülnie.*

*Puhán befészkei magát
hol legsűrűbb a szál,
s nézi míg ringatja az ágy,
Pók Pufi mit csinál.*

*Ez hálója zúgában ül
s nyög mint egy nagybeteg,
mert ma már istentelenül
sok bogárkát evett.*

*

Ez a könyv, remélem, bizonyosság arra, hogy nem hiába öriztem infantilizmusomat annyi éven át. Igaz: az Akadémiai Kislexikon meghatározása szerint az infantilizmus „a pszichés és/v. testi fejlődés megrekedése gyermeki fokon” – de, kérdem én, mit jelent pszichés vonatkozásban a „megrekedés”? A megfogalmazás dallamvonalala valami rosszra enged következtetni – aki megreked, az tökéletlen, a meg-nem-rekedt felnőttek bizonyára fölényben érezhetik magukat az ilyenekkel szemben.

Ezt a dolgot én másképpen látom – már ez is bizonyítja infantilizmusomat. Úgy vélem, egyben-másban érdemes megrekedni a gyermeki fokon. A gyermekek izlését, értékrendjét, elfogulatlan szemléletét még nem kezdték ki a konvenciók, a divatok, a társadalom felhalmozódott előítéletei és közhelyei. Egy gyerek elhiszi még, hogy ha egy velejeig gonosz embert egy veszett kutya megharap, akkor ebbe a kutya pusztul bele, és jól teszi, ha elhiszi, mert ez így is van! Egy gyerek még különféle megfontolások nélkül a hatpöttös katica pártját fogja, ha a hétpöttösök gúnyolják, amiért más, mint ők. A felnőttek többsége persze nem „reked meg” ezen a gyermetes állásponton, nem olyan akar lenni, amilyen, hanem olyan, amilyen más. A gyerek, ha játszik, győzni akar, mint a felnőttek, de a játékot még élvezzi önmagáért is. A gyerek még a tragikumban is érzékeli a humort. Feltétlenül nevetségesnek találja, ha egy légy kényelmes függőágnak tekinti a pókhálót, melynek szögletében a jóllakott pók átmenetileg szunnyad. A felnőttek a komoly ügyek számára illő komolyságot követelnek, a gyerekek, ha nem rémítgetik őket eszmélésük pillanatától kezdve, tudják még, hogy öröm és bánat összetartozik.

Olyan gyerekolvasókat kívánok magamnak, százhusz éves korig bezárólag, akik szívesen ápolják magukban ezt a tudást.

A fenti versek és a rövid utószó **Eörsi Istvánnak** a T-TWINS Kiadó gondozásában a könyvhétre megjelenő A holnap és a viilamos című kötetéből valók.